

۲۰۱۴/۰۸/۳۱

محمد حیدر اختر

نمونه هایی از شعرهای "انقلابی" اعضای خلق و پرچم و یا شاعران وابسته به اتحاد شوروی سابق

در مبحث گذشته یاد آوری گردیده بود که شاعران و نویسندگان وابسته به گروه های خلق و پرچم از آنچه در گذشته نوشته اند پشیمان نیستند. مگر مداحی ها و روس ستایی های سابقه را تجدید چاپ هم نمی کنند. شاید گذشت زمان و زندگی در کشورهای غربی طرز دیدشان را تغییر داده و یا به اصطلاح یکی از آنها تجدید تربیت شده و از گذشته خود شرمند اند. فعلا قوم پرستی می کنند و بعضاً در بعضی مجالس و محافل افتخار کنان می گویند که در زمان زمام داری شان زمینه رشد به موسیقی و شعر و ادب بیشتر میسر بود ولی هیچ گاهی یاد آوری نمی کنند که شعر و ادب را به کدام سو سوق دادند. واضح است به مداحی و روس گرایی. این گونه نویسندگان و شعرا نوکر منش و مزدور روسیه شوروی آنچه را که در آنها روس ها را مدح و صفت کردند تجدید چاپ نمی کنند و نمی خواهند در نشرات خارج مرزی انتشار یابد، ولی از سرودن و گفتن آنها هم اظهار ندامت نمی کنند. مثلی که از شکنجه، اعدام، مجبور به مهاجرت کردن مردم، اظهار ندامت نمی کنند. به خاطر اینکه نسل فعلی و آینده، به شمول اولاد ها و نواسه های شان، اینها را بهتر بشناسند، یگان پارچه اشعار به اصطلاح انقلابی این مداحان و نوکر صفتان را انتشار می دهیم. در یادداشت گذشته نمونه هایی از اشعار از **بارق شفیعی، اسدالله حبیب** (عضو کمیته مرکزی و رئیس یوهنتون کابل که استادان و محصلان زیادی در وقت قدرت وی عذاب دیدند)، **دستگیر پنجشیری** را انتشار دادیم. در این جا می خواهیم نمونه اشعار قادر ابهر، پژوهان گردانی و عظیم شهبال را مطالعه کنید تا با اهداف و مرام و وظیفه آنها بیشتر آشنا شوید و بدانید که این یاهو سرایان به چه اندازه خود را کوچک ساخته و در خدمت روس های اشغالگر و جنایتکار قرار داشتند.

داکتر میر عبدالقادر ابهر

"میر عبدالقادر ابهر" در خواجه سیاران چاریکار به دنیا آمده تحصیلاتش را در ولایت پروان به پایان رسانید و از محرریت روزنامه پروان آغاز به کار نمود. بعداً به کابل آمد و در مربوطات وزارت اطلاعات و کلتور ایفای وظیفه کرد. با استفاده از یک بورس تحصیلی شش ساله به اتحاد شوروی رفت بعد از تحصیلات در شعبات مختلف وزارت اطلاعات و کلتور کار کرد. بعد از سقوط رژیم دست نشانده شوروی به آلمان پناهنده شد و در سال ۲۰۰۸ در شهر آخن آلمان مرد. اینهم نمونه ای از اشعارش تحت عنوان (سیاه صلح) که در رویه ۱۴۳ در مجموعه شعر (گلبنگهایی برای صلح و سپیده) در سال ۱۳۶۵ شمسی در مطبوعه حزبی انتشار یافته است.

سیاه صلح

زمانه می رود به پیش
و ما به پیش می رویم
به سوی آرمان نیک و بی زوال توده ها
که زیر یوغ درد زای بردگی کشیده اند
چه بی حساب رنج ها
ز جور و کینه سیاه کار ها
به روی کره زمین

د پانو شمیره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

پاڼه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالی د لیکوال په غاړه ده ، هبله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولی

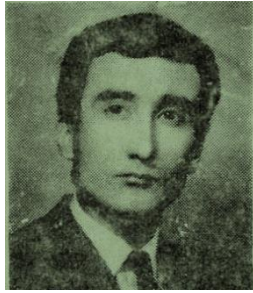
و ما روانه ایم
زمانه می رود به پیش
و ما به پیش می رویم
به سوی دشت ها و تپه ها و کوهسار ها
به ماورای ابر ها
و در فضای بی گران آسمان
به جست و جوی اختران
به لابلای زندگی خلق ها
به هر کجا به هر طرف
که آفتاب آتشین انقلاب
طلوع می کند

و ما روانه ایم
زمانه می رود به پیش
و ما به پیش می رویم
به سوی شو و شوق ها
به سوی آن سرود ها، ترانه ها، نشاط ها
به سوی عشق های جاودانه می رویم
و عاشقانه می رویم
که تا زسینه های توده های رنجبر
به گوش های هیچ کس
ز هیچ شهر و روستا
فغان و درد و بی عدالتی
دگر طنین نیفگند
که ما به راه خلق ها روانه ایم
زمان زمان ماست
جهان جهان ماست
جهان صلح و زندگی جاودان
از آن ماست
و ما سپاه جاودانه ایم
سپاه صلح این زمانه ایم

د پانو شمیره: له ۲ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

عنایت پژوهان گردانی

عنایت پژوهان گردانی در سال ۱۳۳۲ هجری شمسی در شهر ایبک ولایت سمنگان متولد شده تحصیلات خود را در لیسه ایبک به پایان رسانیده و تحصیلات عالی اش را در انستیتوت پولی تکنیک در رشته تکنالوژی و کیمیا به پایه اکمال رسانیده است. گردانی بعد از "پیروزی مرحله نوین انقلاب ثور" (تجاوز شوروی و نصب ببرک به اریکه قدرت) به سرودن شعر آغاز کرد. نخستین مجموعه شعری اش به نام کودک می رزمد در سال ۱۳۶۳ چاپ شد. بعداً دو مجموعه دیگرش تحت عناوین با خلوت ارغوان ها و من باد را بوسیدم از طرف اتحادیه نویسندگان و شعرای رژیم دست نشانده منتشر شده است .

در این جا از رویه ۳۳ شعری از مجموعه شعری (با خلوت ارغوان ها) را انتشار می دهیم که تحت عنوان (لاله های سرخ سنگر) گفته است. "شاعر" در این شعر برای خواهران همزمش پیمان می بندند که از سنگر بر نخواهد گشت. ولی روزی رسید که سنگر را رها کرده و حتی از کشور پا به فرار نهاد و در آلمان "امپریالیستی" پناه آورد .

لاله های سرخ سنگر

ز راه لاله های سرخ سنگر بر نخواهم گشت
به جان همرهان راه بی برگشت خواهر جان!
اگر دست پلیدی، خون ((شمله)) ((فاضله))
صد های دیگر ریخت
هزاران قامت مغرور دیگر سر کشید و موج افزون گشت
و تو ای داغ دل انسان
و تو ای همسفر ، خواهر ، برادر!
عزیزانت بیا آور
رفقانت را که ره بردند و راه سرخ بگشودند
کنارت زندگی کردند و جان خویش بسپردند
عزیزانت بیاد آور
براه شوکت جاوید شان مردانه رهسپر
به میدان باش و باور کن
ز راه لاله های سرخ بر نخواهم گشت
خواهر جان!

(کال ۱۰ حوت ۱۳۶۰)

د پانو شمیره: له ۳ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکي په خیر و لولئ

عظیم شهبال

عبدالعظیم شهبال به سال ۱۳۱۴ هجری شمسی دریک فامیل روشنفکر تهیدست متولد شده پدرش عبدالحبیب نام داشت . شهبال از سال ۱۳۴۱ شمسی به سرودن شعر آغاز کرده است اشعار او به صورت پراکنده در اکثر جراید مجلات کشور به صورت جدا جدا به نشر رسیده است.

از "عظیم شهبال" تا به حال دو گزیده شعری به نام های (چراغ لاله) در سال ۱۳۶۴ و آتش پرومته به سال ۱۳۶۶ شمسی اقبال چاپ یافته است و هم یک مجموعه به نام (کوره آتش) آماده چاپ دارد.^(۱)

پرچم و خلق عنوان شعر غزل گونه از عظیم شهبال را در این جا می آوریم که در رویه (۲۳ - ۲۴) مجموعه شعری وی تحت عنوان (چراغ لاله) که در سال ۱۳۶۴ شمسی

در مطبعه دولتی انتشار یافته و شاعر آنرا به کار گران، دهقانان و زحمت کشان وطن اهداء کرده است. در این شعر خیال می کند به سوی یک زندگی نو پیش خواهد رفت و آرزوی پیروزی هم رزمانش یعنی خلقی ها و پرچمی ها را با طمطراق بیان داشته است:

پرچم و خلق

تا بر افراشت پرچم خود دوستان خلق
آتش گرفت جان و دل دشمنان خلق
از هر طرف مقابل این برق خصم سوز
باهم یکی شدند همه رهزنان خلق
لیکن درین نبرد علیه ستمگران
پیروزی و ظفر بود آینده ز آن خلق
بی شبه این سیاهی و ظلمت بسر رسد
خورشید تابناک دمد ز آسمان خلق
کاخ و بنای ظلم شود بی گمان خراب
در عرصه مبارزه بی امان خلق
ما را به سوی زندگی نو برد به پیش
پیروز باد پرچم رزمنده گان خلق

کابل ۱۳۴۷

۱ - خلص بیوگرافی عظیم شهبال از کتاب سیما ها و آوا ها تألیف دانشمند گرامی محترم نعمت حسینی گرفته شده است.

د پانوی شمیره: له ۴ تر ۴

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنی د لیکنیزی بنی پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خیر و لولئ